394R0231

Nr L 30/2 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 3.2.94

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 231/94

av den 24 januari 194

om ändring av förordning (EEG) nr 1765/92 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([3]), och

med beaktande av följande:

För att det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor som infördes genom förordning (EEG) nr 1765/92([4]) skall fungera krävs att medlemsstaterna upprättar regionaliseringsplaner på grundval av objektiva kriterier. Dessa kriterier bör ändras för att ge medlemsstaterna större handlingsfrihet utan att för den skull på något sätt avvika från tidigare genomsnittsavkastningar.

Med hänsyn till de risker som större handlingsfrihet kan innebära bör särskilda bestämmelser antas för sådana fall då en medlemsstat väljer att upprätta produktionsregioner vid sidan av regionerna med basarealer för att säkerställa att tidigare avkastningar iakttas i praktiken.

En differentiering av avkastningar kan tillåtas beträffande bevattnade och icke- bevattnade arealer, under förutsättning att detta inte innebär någon utvidgning av den totala bevattnade arealen. Detta mål kan uppnås genom införande av en maximiareal som fastställs för varje produktionsregion som är berättigad till kompensation på grundval av avkastningen från bevattnade arealer. Medlemsstaterna får också begränsa sådana utbetalningar till en enda oljeväxt. Medlemsstaterna kan i stället för en ordning med maximiareal bevilja kompensationsbetalningar enligt en ordning med separata basarealer för bevattnade grödor.

Med hänsyn till effektiviteten bör arealuttag äga rum på basis av roterande växtföljd. För tillämpningen av denna förordning bör en särskilt definition av rotation fastställas.

För att säkerställa en bättre anpassning av ordningen till agronomiska krav bör det emellertid fastställas andra former av arealuttag, t. ex. fast arealuttag, kombination av roterande och fast arealuttag ("blandat arealuttag"), och roterande arealuttag som bygger på en annan periodicitet än den som är fastställd för roterande arealuttag till en andel på 15 %. För att säkerställa samma effektivitet när annat arealuttag tillämpas än roterande arealuttag till en andel på 15 %, bör en högre andel än 15 % fastställas för dessa andra former av arealuttag.

Kompensationen för arealuttag bör höjas.

I vissa fall kan producenterna vilja ta en större del av sin mark ur bruk än vad som är obligatoriskt. Detta bör tillåtas. Särskilda bestämmelser måste antas i samband med detta för att ta hänsyn till arealer som tagits ur bruk i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet([5]). Medlemsstaterna bör kunna avstå från att utnyttja denna möjlighet om särskilda omständigheter inom deras jordbruk gör det nödvändigt.

Det kan föreligga situationer där överlåtelse av uttagningsåtaganden skulle möjliggöra ett mer rationellt utnyttjande av marken och en bättre hantering av miljömässiga mål. Med hänsyn till den reella risken för en försämring av arealuttagens effektivitet bör sådana överlåtelser noga kontrolleras.

För att möjliggöra större flexibilitet bör överlåtelserna underlättas men begränsas till närområdet eller till arealer i vissa regioner, i synnerhet av miljöskäl. För att uppväga eventuella skillnader i produktivitet mellan de berörda jordbrukarna bör en högre procentuell andel för arealuttag fastställas. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att inte tillåta överlåtelser inom sina territorier.

I artikel 9 i förordning (EEG) nr 1765 fastställs vilken mark som är berättigad till kompensationsbetalning. Med hänsyn till vissa särskilda förhållanden där bestämmelserna är alltför restriktiva måste undantag från denna artikel tillåtas som börförvaltas av medlemsstaterna i enlighet med deras särskilda förhållanden. Tillämpningen av undantag kan emellertid försämra effektiviteten hos ordningen i förordning (EEG) nr 1765/92. För att minska den risken bör lämpliga åtgärder fastställas som gör det möjligt i det enskilda fallet att upprätthålla den samlade mängden stödberättigade arealer på

([1]) EGT nr C 265, 30 9.1993, s. 6.
([2]) EGT nr C 315, 22.11.1993.
([3]) EGT nr C 352, 30.12.1993, s. 41.
([4]) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1552/93 (EGT nr L 154, 25.6.1993, s. 19).
([5]) EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1.

en oförändrad nivå eller att undvika en betydande ökning av densamma.

Kvaliteten på produkterna av jordbruksgrödor, särskilt durumvete och solrosor, kan förbättras genom användning av certifierat utsäde. Ett sätt att uppnå detta mål är att göra utbetalningen av kompensation avhängig användningen av sådant utsäde.

För att underlätta avsättningen av vissa jordbruksprodukter till industrin bör det vara möjligt att odla dem på uttagna arealer, eventuellt utan kompensation.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1765/92 ändras på följande sätt:

1) I artikel 2.6 skall följande andra stycke läggas till:

"Arealer som omfattas av särskilt arealuttag i enlighet med andra strecksatsen i föregående stycke skall inte beaktas vid tillämpningen av denna punkt."

2) Artikel 3.1 skall ersättas med följande:

"*Artikel 3*

1. För att fastställa de genomsnittsavkastningar som skall användas vid beräkning av kompensationsbetalningen skall varje medlemsstat upprätta en regionaliseringsplan med relevanta objektiva kriterier för fastställandet av enskilda produktionsregioner för att, om möjligt, uppnå specifika homogena områden.

Medlemsstaterna skall ta hänsyn till särskilda förhållanden vid upprättandet av regionaliseringsplanerna. De kan i synnerhet anpassa genomsnittsavkastningarna till eventuella strukturella skillnader mellan produktionsregionerna.

Medlemsstaterna får också i regionaliseringsplanerna tillämpa ett annat avkastningstal för majs än för andra spannmålsslag.

— Om avkastningen för majs är högre än för andra spannmålsslag skall en regional eller individuell basareal, i enlighet med artikel 2.2 och 2.3, fastställas separat för majs, som i fråga om regional basareal skall omfatta en eller flera majsproduktionsregioner efter medlemsstatens eget val.

Medlemsstaterna kan också i de berörda regionerna upprätta regionala eller individuella basarealer separat för andra jordbruksgrödor än majs. Om basarealen för majs i sådana fall inte uppnås under ett bestämt regleringsår skall de resterande hektaren för samma regleringsår tilldelas de motsvarande basarealerna för andra jordbruksgrödor.

— En basareal kan också fastställas separat för majs i enlighet med föregående strecksats om avkastningen för majs är lika stor eller lägre än avkastningen för andra spannmålsslag. I sådana fall och om medlemsstaten väljer att upprätta en basareal för "andra jordbruksgrödor än majs" gäller följande:

— Om basarealen för majs inte uppnås under ett bestämt regleringsår skall resterande hektar för samma regleringsår tilldelas den motsvarande basarealen för övriga jordbruksgrödor.

— Om basarealen för "andra jordbruksgrödor än majs" inte uppnås under ett bestämt regleringsår skall resterande hektar för samma regleringsår tilldelas den berörda basarealen för majs.

Om dessa basarealer överskrids skall artikel 2.6 tillämpas.

Medlemsstaterna kan vidare i sina regionaliseringsplaner fastställa olika avkastningar för icke-bevattnad och bevattnad mark. Kompensation som betalas ut på grundval av avkastning från bevattnad mark skall beviljas upp till ett tak som fastställs i regionaliseringsplanen för varje produktionsregion. Taket skall motsvara genomsnittet för bevattnade arealer under åren 1989 till 1991 för skörd av jordbruksgrödor. Detta tak kan höjas till följd av nytillkomna bevattnade arealer där samma grödor odlas och för vilka det är fastställt att investeringarna påbörjades före den 1 augusti 1992.

Om ansökningarna om stöd till den procentsats som gäller för bevattnade arealer överstiger taket skall kompensationsbetalningarna sänkas 1,5 gånger den överskjutande procentsatsen under innevarande regleringsår. Om den överskjutande procentsatsen är 10 % eller mer skall emellertid det avkastningstal som gäller för icke-bevattnade grödor i samma region även tillämpas för bevattnade grödor.

I stället för att använda det tak som avses i denna artikel kan medlemsstaterna bevilja kompensationsbetalningar på grundval av avkastningen från bevattnade arealer enligt en ordning med särskilda basarealer för mark med bevattnade grödor.

I sådana fall skall den bevattnade basarealen fastställas i enlighet med de bestämmelser som gäller för fastställande av ovannämnda tak, dock utan att detta leder till en ökning av den samlade basarealen i den berörda medlemsstaten.

Om dessa arealer överskrids skall artikel 2.6 tillämpas.

Regionaliseringsplanen skall under alla omständigheter säkerställa att genomsnittsavkastningen för den berörda medlemsstaten som fastställts för perioden i enlighet med de kriterier som avses i punkt 2 beaktas."

3) Artikel 3.2 tredje stycket skall ersättas med följande:

" Om en medlemsstat beslutar sig för att behandla

— majs separat i förhållande till andra spannmålsslag, skall genomsnittsavkastningen för spannmål, som inte skall ändras, anges särskilt dels för majs dels för andra spannmålsslag,

— bevattnade arealer separat i förhållande till icke-bevattnade arealer, skall motsvarande genomsnittsavkastning, som inte skall ändras, anges särskilt för båda dessa arealkategorier.

Medlemsstaterna skall bemyndigas att begränsa rätten till kompensationsbetalning för bevattnade arealer i en region till en enda oljeväxt. I sådana fall skall ett särskilt tak för den berörda grödan fastställas för den berörda regionen och bestämmelserna beträffande tak tillämpas."

4) Följande punkt skall läggas till i artikel 3:

"6. Om en medlemsstat enligt artikel punkt 1 väljer att upprätta produktionsregioner vars gränser inte motsvarar gränserna för de regionala basarealerna, skall den förelägga kommissionen en sammanfattning av alla stödansökningar och de avkastningar som är knutna till dessa. Om det av dessa uppgifter framgår att den genomsnittsavkastning som följer av regionaliseringsplanen för 1993 i enlighet med artikel 3.2 överskrids i en medlemsstat, skall alla kompensationsbetalningar som skall göras i den medlemsstaten under följande regleringsår sänkas i proportion till det konstaterade överskottet. Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas om den kvantitet för vilken stödansökningarna gjordes, uttryckt i ton spannmål, inte överskrider den kvantitet som utgörs av produkten av medlemsstatens samtliga basarealer och ovannämnda genomsnittsavkastning.

Medlemsstaterna kan välja att få konstaterat eventuella överskridningar av genomsnittsavkastningen för varje basareal. I sådana fall skall bestämmelserna i denna punkttillämpas på de kompensationsbetalningar som skall betalas ut för varje berörd basareal."

5) Artikel 7.1 andra stycket skall ersättas med följande:

"Kravet på roterande arealuttag skall vara 15 % från och med regleringsåret 1993/94. För tillämpningen av denna förordning skall begreppet rotation definieras i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Varje annan form av arealuttag än den som avses ovan skall genomföras enligt den procentuella andelen för roterande arealuttag höjd med 5 procentenheter. En andel höjd med endast 3 procentenheter är emellertid tillåten i de fall som avses i förordning (EEG) nr 1541/93."

6) Artikel 7.5 skall ersättas med följande:

"5. Ersättningen för åtagandet om uttag av mark skall vara 57 ecu multiplicerat med den genomsnittliga spannmålsavkastningen som beräknas i regionaliseringsplanen. Ersättningen skall betalas för det antal hektar som behövs för att uppfylla kravet i punkt 1. För Portugal skall det vid utbetalning av ersättning tas hänsyn till det stöd som beviljats enligt förordning (EEG) nr 3653/90."

7) I artikel 7 skall punkt 6 utgå och följande punkter 6 och 7 läggas till:

"6) För att sänka produktionen kan producenter beviljas den ersättning som fastställs i punkt 5 för mark som tagits ur bruk utöver deras åtagande för att bidra till bättre produktionsstyrning. I sådana fall får den uttagna arealen inte överstiga den areal med jordbruksgrödor för vilken man ansöker om kompensationsbetalning. I förbindelse med detta skall det särskilda arealuttag som avses i artikel 2.6 betraktas som en areal med jordbruksgrödor för vilken man ansöker om kompensationsbetalning. Medlemsstater får fastställa en lägre gräns för arealuttag av hänsyn till särskilda förhållanden inom deras jordbruk, t. ex. miljöskydd eller risken för en alltför stor minskning av jordbruksverksamheten i vissa områden.

Trots vad som sägs i föregående punkt kan producenter som, enligt förordning (EEG) nr 2328/91, har tagit en större del mark ur bruk än den där de avser odla stödberättigande jordbruksgrödor, och som inte har börjat odla denna mark igen vid utgången av den åtagandeperiod, som avses i artikel 2.3 i den förordningen, fortsätta att hålla den mark ur bruk som de redan har tagit ur bruk enligt denna åtgärd för en ny period på 60 månader.

Betalningen för arealuttaget skall därefter fastställas till 40 ecu per ton för den del som överstiger arealer med jordbruksgrödor för vilka man ansöker om kompensationsbetalning. I förbindelse med detta skall det särskilda arealuttag som avses i artikel 2.6 betraktas som en areal med jordbruksgrödor för vilken man ansöker om kompensationsbetalning. Denna möjlighet skall också stå öppen för producenter vars åtagande om arealuttag upphörde i september 1993 och som, med tanke på osäkerheten beträffande framtida bestämmelser, har återupptagit odlingen av dessa arealer för skörd år 1994. Medlemsstater kan emellertid bortse från denna möjlighet av samma skäl som i föregående stycke.

7. En producent kan överlåta ett åtagande om arealuttag till en annan producent i samma medlemsstat

— om de nationella miljöbestämelserna innebär att en producent som tar delar av sin mark ur bruk är skyldig att minska sin djurbesättning. Medlemsstaten får förbjuda överlåtelser över regionsgränser enligt innebörden i artikel 2.2,

— enligt en plan som i förväg föreläggs kommissionen som intygar att den inte påverkar arealuttagsordningens effektivitet. Överlåtelser enligt sådana planer skall vara begränsade till ett högsta tillåtna avstånd på 20 km eller äga rum inom en särskild region där i synnerhet särskilda miljömässiga mål uppfylls. Den procentuella andel för arealuttag som avses i punkt 1 andra stycket skall höjas med fem procentenheter. I sådana fall som avses i förordning

(EEG) nr 1541/93 skall denna höjning emellertid begränsas till tre procentenheter.

En medlemsstat får besluta sig för att inte tillämpa den ordning som fastställs i denna strecksats.

Om överlåtelsen sker till en annan avkastningsregion skall uttagsarealen justeras.

Rätten till kompensation för den producent som överlåter sitt åtagande om arealuttag skall vara avhängig av att den producent till vilken åtagandet överlåts uppfyller åtagandet fullständigt.

Överlåtelse av åtaganden skall vara underställt de bestämmelser som tillämpas beträffande det jordbruksföretag på vars mark arealuttaget verkligen äger rum."

8) Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Ansökningar om kompensationsbetalning och uttagningsdeklarationer får inte lämnas för mark som den 31 december 1991 utnyttjades för permanent bete, fleråriga grödor. var skogbevuxen eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk.

Medlemsstaterna får på villkor som skall fastställas avvika från dessa bestämmelser under vissa särskilda omständigheter, i synnerhet beträffande arealer som ingår i omstruktureringsprogram eller arealer med fleråriga jordbruksgrödor som odlas i normal växtföljd med de grödor som förtecknas i bilaga 1. I sådana fall skall de vidta åtgärder för att förhindra en betydande ökning av de samlade stödberättigade arealerna. Dessa åtgärder kan utgöras av en möjlighet att låta arealer som tidigare var berättigade till kompensation förlora denna rättighet och i gengäld låta andra arealer bli stödberättigade i deras ställe.

Medlemsstaterna får också avvika från bestämmelserna i första stycket under vissa särskilda omständigheter i samband med olika former av offentliga åtgärder, när en jordbrukare på grund av sådana åtgärder börjar odla mark som tidigare inte gav rätt till kompensation för att fortsätta sin normala jordbruksverksamhet, och om den aktuella åtgärden innebär att mark som ursprungligen gav rätt till kompensation inte längre gör detta så att den samlade mängden stödberättigad mark inte ökar betydligt.

Medlemsstaterna kan vidare i vissa fall som inte omfattas av de två föregående styckena avvika från det första stycket om de kan förelägga bevis i en plan som lämnas till kommissionen för att den samlade mängden stödberättigad mark är oförändrad."

9) I artikel 12 skall första strecksatsen ersättas med följande:

" — de föreskrifter som rör fastställandet och administrationen av basarealer och taken för bevattnade grödor, och de föreskrifter som rör tillämpningen av artikel 2.4,"

10) I artikel 12 skall tredje strecksatsen ersättas med följande:

" — de föreskrifter som rör fastställandet av beloppen och utbetalningen av kompensationsbetalningarna. Utan att påverka tillämpningen av artikel 11.1 bör dessa föreskrifter ge medlemsstaterna en möjlighet att göra beviljandet av särskilt stöd för jordbruksgrödor avhängigt användningen av certifierat utsäde,"

11) I artikel 12 skall femte strecksatsen ersättas med följande:

" — de föreskrifter som fastställer de krav som skall gälla för berättigande till tillägget för durumvete. Dessa föreskrifter skall ge medlemsstaterna en möjlighet att göra beviljandet av det tillägg som fastställs i artikel 4.3 avhängigt användningen av certifierat utsäde",

12) I artikel 12 skall åttonde strecksatsen ersättas med följande:

" — de föreskrifter som rör arealuttaget. Dessa föreskrifter skall särskilt definiera andra former av arealuttag än roterande arealuttag, den kortaste årliga period som mark tas ur bruk och de miljöåtgärder som skall vidtas, samt de regioner där dessa åtgärder på grund av vissa klimatförhållanden får ersättas av andra mera lämpliga åtgärder. Dessa föreskrifter skall dessutom fastställa villkoren

— för överlåtelse av arealuttag,

— för genomförande av arealuttag på ett jordbruksföretag som är beläget i flera produktionsregioner, samt för undantag som eventuellt skall tillämpas i samband med "secano"- (inte bevattnade) och "regadio"-(bevattnade) produktionsregioner så att producenterna kan uppfylla det åtagande om arealuttag som är knutet till en "regadio"-region, som helt eller delvis är belägen i en "secano"-region ",

med hänsyn tagen till skillnader i avkastning."

13) Artikel 12 nionde strecksatsen skall ersättas med följande:

" — de föreskrifter som rör villkoren för tillämpningen av

— artikel 7.4; dessa villkor kan omfatta odling av produkter utan kompensation,

— artikel 9; dessa villkor skall ange under vilka omständigheter bestämmelserna i artikel 9 kan åsidosättas och medlemsstaternas plikt att förelägga kommissionen planerade åtgärder för godkännande. Dessa undantag kan, beträffande de nya tyska delstaterna, omfatta vissa former av omstruktureringar som tillämpas på 2 500 hektar där jordbruksgrödor odlas för skörd år 1993/94,"

Artikel 2

Om särskilda åtgärder är nödvändiga för att underlätta övergången från nuvarande ordning till den som upprättas genom denna förordning skall åtgärderna vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1994/95. Vad gäller bestämmelserna om arealuttag skall dessa tillämpas redan nu beträffande arealuttag som genomförs med sikte på samma regleringsår.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 1994.

På rådets vägnar

G. MORAITIS

Ordförande